

مؤلف: محمد مهدی رضایی
 ناشر: انتشارات بهار دلیها
 صفحه آرای: حسین نرگسی
 امور هنری: طراح جلد
 نویسنده: سلیمان جهاننیده
 ابوالفضل رنجبران
 مینایی
 تیراژ: اول ۱۳۹۱
 بهار: ۵۰۰

عربان اور ہندوؤں
میں اور نام ہو دیو اور
میں خاصیت نظر نہ
مشخصات نظر نہ
ہو گیا
۱۶۶۱ء
۱۶۶۱-۷

978-600-5836-41-7

وضعیت فهرست نویسی: فیا

فارسی - ۱۰۰

کتاب حاضر در

دعایا

د کونړ د پوهنې، عاليو زده کړو او کلتور د وزارت له خوا

٢١ ص ٥٨ / ٢٦٧

1977/78
1981/82

1740

رضا، محمدی، ۱۳۵۱ - - مترجم
۱۳۶۱/۲۶۷/۱ ص ۲۵-۳۰۱
۳۷/۳۳

1791 2-21-90 197/177

742014

• 251 - 7741362

•912 753 2.F1

www.baharnashr.ir

تشریح و ہدایا

الحق

امام علی بن ایطالب علیه السلام

محمد مهدی رضایی

علیؑ پر اجماع و توحید

ساحت مقدس مولای معین، مولیٰ الموحّدین

امام العارفین حضرت امیر المومنین

علی بن ابیطالبؑ

فهرست

۱۱	مقدمه
	سایش توراسنرو
۱۴	حمد بی حد
۱۴	چنان که می خواهی
۱۴	به تو راهم نمود
۱۴	تنها تو
۱۵	پرده های نور
۱۵	هر که تو را دارد
۱۵	طعم ایمان
۱۶	بی ظلم و ستم
۱۶	شکوه هستی ها
۱۶	در دست تو
۱۸	دستی آلوده به سوی تو
۱۸	چگونه بسوزانی!
۱۸	مستی جوانی
۱۸	اگر نزدیکم کنی
۱۹	مردنش به
۱۹	انیس خلوت من
۱۹	تنها تو
۱۹	دست امید
۲۰	وحشت راه
۲۰	سمت آرزوها
۲۰	مدهوشان حق
۲۱	سرپوش های آتش
۲۱	رو مگردان
۲۱	همواره به یاد تو

- افزونی عشق ۲۱
- از که بخواهم؟ ۲۲
- بیچارگی ۲۲
- در دام تو ۲۲
- راضی نخواهم شد ۲۲
- محبت سوزی ۲۳
- همانی که می خواستم ۲۳
- عزّت بندگی ۲۳
- از آن توأم ۲۳
- شادی دیدار ۲۴
- بخوانمت - نخوانمت؟ ۲۴
- دوستت دارم ۲۴
- خودشوّه نده بروری دانی
- بدخواهم نه‌ای ۲۶
- وقت بیداری ۲۶
- چه بگویم، که می دانی ۲۶
- محض بزرگواری ۲۶
- اگر تو نبودی ۲۷
- مهر بی دریغ ۲۷
- ارباب من ۲۸
- دو دعوت ۲۸
- تلافی نکردی ۲۸
- حال خوبم ده ۲۸
- چون تو فرمودی ۲۹
- پذیراشو ۲۹
- از من به من مهربان تر ۲۹
- نه می ترسم و نه طمع دارم ۳۰
- آیت شبخیزی ۳۰

همیشه هوادار من ۳۰

دمانده تراز من کیست؟

ای کاش نمیزاد! ۳۲

امید معجر مان ۳۲

رسم گدایی ۳۲

برهوت نا کامی ۳۳

بگریم یا مزده یابم؟ ۳۳

دلواپس سرنوشت ۳۳

که به فریادم رسد؟ ۳۴

به دنبال چاره ۳۴

خانه خشنودی ۳۴

شکوه های ناتمام ۳۵

بی تاب و توان ۳۵

پناه تو، امیدی نیست

در سختی و آسانی ۳۸

بی یأس و ناامیدی ۳۸

پناه همه ۳۸

آرزوی بزرگ ۳۸

دست رد مزین ۳۹

امید پابر جا ۳۹

جا مانده ام ولی ۳۹

ضایع مکن ۳۹

شاخه سار خوف ۳۹

نیاز یک عمر ۴۰

پاداش دعا ۴۰

یقین رستگاری ۴۰

ایستاده ام به توبه و اعتراف

وسيلة تقرب ۴۲

۴۲	 دست تسلیم
۴۲	 اگر بدانند
۴۲	 نگاهم کن
۴۳	 وای بر من
۴۳	 ندانم کاری
۴۳	 اگر اطاعت می کردم
۴۳	 پهنه پشیمانی
۴۴	 شرمنده بی شرمی ها
۴۴	 بار گناه
۴۴	 عذر تقصیر
۴۴	 توسل
۴۵	 جواز عبور
۴۵	 رهایم کن

چشم نشاز لطف توست

۴۸	 بی اعتباری
۴۸	 دریای بخشایش
۴۸	 گروگان خویش
۴۸	 راهی به روزی حلال
۴۹	 در آغوش تو
۴۹	 ترس عذاب
۴۹	 به زیبایی گذشت
۵۰	 کوتاه نمی آیم
۵۰	 چشم انتظار
۵۰	 راه گم کرده
۵۱	 عهد آمرزش
۵۱	 دست آورد من
۵۱	 سیلاب اشک
۵۲	 از من راضی باش

۵۲	تو را ضرر نرسد
۵۲	سایه توکل
۵۲	جود دامن گستر
۵۳	آیا پذیرفته است؟
۵۳	میان توحید و کفر
۵۳	بهانه های گریستن
۵۳	... یا گنهکار بخشوده
۵۴	اگر دل نسوزانی
۵۴	مرا دریاب
۵۴	پس از سقوط
۵۵	سعی نارس
۵۵	می خندم و می گریم
۵۵	همچنان که بودی
۵۶	حرمت شکنی ها
۵۶	به فضل خود، نه به عدل خود
۵۶	رحمت فراگیر
۵۷	به کدام بیندیشم
۵۷	گردن آویز

نیاز خواه توأم

۶۰	با سزاواران
۶۰	بنده نااهل
۶۰	خواب غفلت
۶۰	مَنْ بِي مَتَّ
۶۰	نانخور تو
۶۱	ای امید و پناه من!
۶۱	چهار مطلوب
۶۱	مایه های تقرب
۶۱	هر چه خواهی همان کنی

۶۲	تنگ راهه ها.....
۶۲	روزی.....
۶۲	جامه فقر.....
۶۳	جزار مغان تو.....

مرکب من نزدیک است

۶۶	از دست رفته ها.....
۶۶	چه جای دلخوشی!.....
۶۶	سایه گذرا.....
۶۷	میان مردگان.....
۶۷	خانه اشباح.....
۶۸	آنگاه که پیوسم.....
۶۸	در وادی فراموشان.....

بهشت را به من بخش

۷۰	پس از مردنم نیز.....
۷۰	آیین محمد ﷺ.....
۷۰	محتاج تر از همیشه.....
۷۰	روز رسوایی.....
۷۰	دستاویز بهشت.....
۷۱	اگرچه لایق نیام.....
۷۱	اتمام نعمت.....
۷۱	توقع نداشتم.....
۷۲	پیش چشم همه.....
۷۲	طعم آمرزش.....
۷۲	در حیات و پس از ممات.....
۷۳	پی نوشت ها.....

مقدمه

گرچه به توصیه بعض صاحب‌دلان و اهل معرفت، به گاه نیایش با خدای تعالی، هیچ آداب و ترتیبی نباید جست و هرکه مجاز است هرچه در دل دارد و آرزوی او است، با هر زبان و به هر شکل که خواهد، بگوید و درخواست کند؛ اما برای رسیدن به مراتب قربی نیایش و ارتباط معنوی تمام عیار با معبود یگانه، بی شک ظرافت‌هایی بسیار و دقیق وجود دارد که اهلش از آن غافل نیستند و می‌دانند که تنها به مدد آنهاست که نیازخواهی و ارادت‌ورزی‌شان به بارگاه قبول معشوق، موفق و کامیاب می‌افتد و انقطاع به مبدأ اعلای وجود، برایشان حاصل می‌گردد.

سخنان و سفارش‌های حضرات معصومین علیهم‌السلام در آداب و شرائط گوناگون دعا و سعی گسترد عالم‌ان و فرهیختگان دینی در تشریح این آداب، نشان از اهمیت دعا و مناجات در دین بر آن شکل و محتوای دعاها، به عنوان متون آموزشی در این باب، گواهی است روشن بر آداب‌داری دعا و لزوم پرداختن به رعایت‌های مورد سفارش.

راه دعا و نیایش به روی همگان باز است و کسی را از این جعبه عزیز و معنوی منع نکرده‌اند؛ ولی گام نهادن در این مسیر و پیمودن آن، همچون هر حرکت و سفری، لوازم و مقدمات و توان و توشه‌ای می‌خواهد که در نظر نیاوردن آنها می‌تواند دعاکننده را در رسیدن به مقصود معطل بگذارد و گاه دچار محرومیت‌های حسرت‌بار کند.

در این باره، دعاها و مناجات‌های منقول از پیشوایان پاک علیهم‌السلام، کامل‌ترین، عمیق‌ترین و آموزنده‌ترین تجربه‌ها و چراغ راه مناجاتیان و تشنه‌کامان محبت الهی است تا از آنها دستگیری کند و پله پله تا ملاقات خدا، بالاشان ببرد.

آنچه نیایش‌های معصومان علیهم‌السلام را چنین خاص و منحصر به فرد و آموزشی قرار داده، دو بعد عظیم خداشناسی و انسان‌شناسی آن وجودهای مقدس است. ایشان، حقیقت آدمی، نیازمندی‌ها و مایه‌های سعادت و شقاوت دنیایی و آخرتی انسان را بیش از همه می‌شناسند و نسبت به ذات مقدس پروردگار با همه ویژگی‌ها و صفات، بالاترین و یقینی‌ترین معرفت را دارند. از این رو، هنگام مناجات با خدای خویش، آنگونه عمل می‌کنند و عباراتی را بر زبان می‌آورند و نیازهایی را می‌طلبند که از بنده‌ای فقیر و ناتوان و فروتن بر مقابل خدای بی‌نیاز و محتشم و مهربان و توانمند، انتظار است. نمونه را بنگرید به دعا‌های گرد آمده در این کتاب که گزیده‌ای از نیایش‌های بزرگ‌ترین پیامبر خدا، حضرت امیر مؤمنان علیه‌السلام، است. با این ویژگی که بر تارک هر دعا و ده طیف، پراحساس، صمیمانه و آکنده از معرفت «الهی» قرار گرفته است، برای پدرخشش چشم‌نواز و شوق‌انگیز که جان‌های سوخته از محبت پروردگار را به وجد می‌آورد و به دل‌کنند از همه چیز و پرداختن به مقصد و مقصود هستی را به یاد می‌آورد.

این «الهی»‌ها که همچون «قبسات نور» در «حضور» نیازخواهی و معرفت‌جویی بنده شعله‌پراکنی و هدایت‌گری می‌کند، مایه‌هایی بس عظیم و آموزنده در باب مسائل عقیدتی، تربیتی، و راه و رسم دعا و درخواست از خدا را در خود جای داده و سخاوتمندانه در اختیار خداخوانان و خداخواهان می‌گذارد تا هرکس به وسع استعداد بندگی خویش، بایسته‌های ارادت عاشقانه و خالصانه به پروردگار عالم را بیاموزد و آن را سرمایه سعادت دو جهان خویش قرار دهد.